

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaní

- 1) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 2) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 3) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 4) [celé jméno obžalované], [datum narození] v [obec], bytem [obec] - [obec a číslo],
 - 5) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 6) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 7) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa],
 - 8) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [obec a číslo],
 - 9) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [anonymizováno], bytem [adresa obžalovaného],
 - 10) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], bytem [adresa obžalovaného],
 - 11) [celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [anonymizováno], bytem [obec a číslo],
- se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťují

obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 16. 7. 2018 pod sp. zn. 1 ZT 145/2017, která jim kladla za vinu, že

[celé jméno obžalovaného] jako předseda představenstva společnosti [právnícká osoba], [IČO], sídlem [adresa] [ulice a číslo] (dále jen, „Společnosti“) nedbal svých povinností jednat s péčí řádného hospodáře vyplývajících z § 194 odstavec 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku resp. § 159 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, a

[celé jméno obžalovaného] jako ředitel Společnosti, jenž byl podle manažerské smlouvy ze dne [datum] a jejích příloh povinen hájit zájmy Společnosti, dále byl povinen počínat si tak, aby byl zajištěn prospěch Společnosti a nevznikla jí škoda či ztráta ušlého zisku,

ačkoli jim byl znám důvod, pro který představenstvo Společnosti navrhlo na Valné hromadě akcionářů Společnosti konané dne [datum] způsob odměňování členů představenstva a dozorčí rady Společnosti tak, aby odpovídal zákonnému zákazu odměňování osob vykonávajících funkci člena zastupitelstva územně samosprávného celku nebo funkci starosty, případně místostarosty, pro jejíž výkon byli dlouhodobě uvolněni, upravenému v § 5 odst. 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), a tento návrh Valná hromada akcionářů Společnosti dne [datum] schválila, díky čemuž nebyly členům orgánů, kteří tuto podmínku splnili, odměny v období od [datum] do [datum] skutečně vypláceny, zatímco ostatní členové představenstva a dozorčí rady odměny pobírali, v roce [rok] [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], přestože byli výslovně upozorněni na schůzce před konáním 156. jednání představenstva Společnosti [celé jméno svědka], jenž byl od roku [rok] externím právním poradcem Společnosti, že zákonná úprava zůstala nedotčena, navrhli dne [datum] na 156. jednání představenstva Společnosti změnu způsobu odměňování tak, že omezení vyplácení odměn vypustili, a přestože si byli neoprávněnosti vědomi, nechali na základě schváleného návrhu Valnou hromadou akcionářů společnosti konané dne [datum] vyplácet odměny členům, kteří zároveň působili jako dlouhodobě uvolnění funkcionáři měst a obcí z okresu [obec], které jsou akcionáři Společnosti, ve smyslu § 2 písmeno m) zákona o střetu zájmů, s odůvodněním, že tyto osoby nezastupují obce a města, ale sami sebe, v důsledku čehož nechali neoprávněně vyplácet od července [rok] do května [rok] [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] pravidelné odměny za činnost v orgánech Společnosti, a to za výkon funkce člena představenstva 6 000 Kč měsíčně, za výkon funkce místopředsedy představenstva 6 500 Kč měsíčně a za výkon funkce člena dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně, přičemž za uvedenou dobu dosáhly neoprávněně vyplácené odměny včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob celkové částky 2 047 750 Kč,

přičemž [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], kteří jsou jako členové představenstva resp. dozorčí rady Společnosti s odkazem na § 194 odstavec 5 a § 200 odstavec 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku a § 159 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, povinni při výkonu funkce jednat s péčí řádného hospodáře, si tyto odměny nechali vyplácet, přestože je to v rozporu s § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů, ve znění novel 281/2009 Sb., 167/2012 Sb., 503/2012 Sb., 131/2015 Sb., když podle § 2 písmeno m) citovaného zákona jsou přímo vyjmenováni jako veřejní funkcionáři, kterých se tento zákaz týká, v rozporu s uvedenými povinnostmi, které byly rovněž zahrnuty ve smlouvách o výkonu jejich funkce, neuvědomili odpovědné osoby Společnosti o vlastním střetu zájmů a o tom, že jim odměny za výkon uvedených funkcí nenáleží, a takto pobírali:

I. [celé jméno obžalovaného]

od září 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku

237 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od [datum] do současnosti zastává funkci starosty [územní celek],

II. [celé jméno obžalované]

od července 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 261 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byla jako členka dozorčí rady zvolena na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od listopadu 2002 do současnosti zastává funkci starostky [územní celek],

III. [celé jméno obžalovaného]

od září 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi představenstva vykonávající funkci místopředsedy představenstva ve výši 6 500 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 308 750 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen představenstva zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od listopadu 2002 do současnosti zastává funkci starosty [územní celek],

IV. [celé jméno obžalovaného]

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 202 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od listopadu 2006 do listopadu 2014 zastával funkci místopředsedy [územní celek],

V. [celé jméno obžalovaného]

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 202 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od dubna 2004 do listopadu 2014 zastával funkci místopředsedy [územní celek],

VI. [celé jméno obžalovaného]

od července 2011 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 237 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od roku 2006 do současnosti zastává funkci starosty [územní celek],

VII. [celé jméno obžalovaného]

od července 2011 do října 2014 odměny příslušné členovi představenstva ve výši 6 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 243 000 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen představenstva zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od roku 2007 do [datum] zastával funkci 2. místopředsedy [územní celek],

VIII. [celé jméno obžalovaného]

od června 2012 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 177 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob,

když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od listopadu 2010 do současnosti zastává funkci starosty [územní celek],

IX. [celé jméno obžalovaného]

od června 2012 do května 2015 odměny příslušné členovi dozorčí rady ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého, v důsledku čehož Společnost vyplatila za uvedené období celkovou částku 177 500 Kč včetně odvodů na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmu fyzických osob, když byl jako člen dozorčí rady zvolen na valné hromadě akcionářů Společnosti dne [datum] a od roku 2010 do současnosti zastával funkci starosty [územní celek],

čímž měli spáchat

obžalování [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] v bodech 1a) až 1i)

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku,

obžalování [celé jméno obžalovaného] v bodě 1a), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1b), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1c), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1d), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1e), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1f), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1g), [celé jméno obžalovaného] v bodě 1h) a [celé jméno obžalovaného] v bodě 1i)

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 16. 7. 2018, sp. zn. 1 ZT 145/2017, bylo obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] kladeno za vinu, že se měli dopustit přečinu podle § 220 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku a obžalovaným [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] bylo kladeno za vinu, že se měli dopustit přečinu podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku jednáním, podrobněji popsáním ve výroku o vině tohoto rozsudku. V rámci hlavního líčení pak byly postupně prováděny důkazy výsledkem jednotlivých obžalovaných a dále důkazy listinnými, přičemž provedeny byly následující důkazy.

2. U hlavního líčení dne [datum] vypovídal obžalovaný [celé jméno obžalovaného], který popřel svou vinu dle podané obžaloby a dále uvedl, že souhlasí s výpovědí spoluobžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Poukazoval dále na to, že při jednání vycházeli z názorů [celé jméno svědka], advokáta, dlouhodobě poskytujícího [právnícká osoba] a.s. právní služby, o správnosti jehož názoru neměli důvod pochybovat. Namítal dále, že nemůže být trestné připravovat návrh pro valnou hromadu, o němž se až na valné hromadě rozhoduje, dále, že nebyl tím, kdo proplácel odměny a dále, že byl celou dobu přesvědčen o tom, že schválený postup v rámci poskytování odměn uvolněným funkcionářům obcí ze strany společnosti [právnícká osoba] bylo zákonným postupem a pokud se následně objevily o tomto pochybnosti, uzavřeli ihned s dotčenými členy statutárních orgánů dohody o narovnání směřující k vrácení vyplacených odměn těmto členům. Blíže pak k věci odmítl tento obžalovaný vypovídat.

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době činu působící jako ředitel společnosti [právnícká osoba], projevil u hlavního líčení ze dne [datum] nesouhlas s obsahem podané obžaloby v této trestní věci s poukazem na to, že na navrhování změn v odměňování se za výše uvedenou

společnost nepodílel, a že této společnosti ani nemohl úmyslným jednáním způsobit škodu. Pokud jde o podklady projednání valné hromady, chystal podle pokynů představenstva společnosti, když on sám ani nebyl ze svého postavení ve společnosti oprávněn jakékoliv návrhy v rámci valné hromady podávat. Podrobněji pak poukazoval na to, že možnosti případného přiznání a proplácení odměn uvolněným funkcionářům obcí, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba], byly konzultovány s advokátem [celé jméno svědka], dlouhodobě poskytujícím uvedené společnosti právní poradenství, podle jehož tvrzení bylo potřeba rozlišovat, zda by tito funkcionáři působili v orgánech společnosti jako zástupci obce, navržení a schválení příslušnými orgány obce, kdy v takovém případě by nárok na odměnu neměli, nebo zda by takovou funkci nevykonávali jako zástupci obce, ale jako fyzické osoby na svůj účet a svou odpovědnost, kdy v takovém případě by byl jejich nárok na odměnu zachován. Poukazoval rovněž na to, že dle doporučení Mgr. [celé jméno svědka] sepsali čestná prohlášení a tato předložili jednotlivým veřejným funkcionářům, působícím ve statutárních orgánech společnosti, kteří se v těchto prohlášeních měli jednoznačně vyjádřit, zda v orgánech společnosti působí jako zástupci obcí, nominovaní a schválení příslušným orgánem obce či nikoliv. Pokud se všichni tito veřejní funkcionáři v rámci předložených čestných prohlášení vyjádřili, považoval obžalovaný svou povinnost za splněnou a neměl jakékoliv pochybnosti o tom, že by přiznání a vyplácení odměn těmto osobám bylo v souladu se zákonem, když on sám je bez právního vzdělání a plně respektoval právní stanovisko právního zástupce společnosti. Obžalovaný poukázal rovněž na to, že ani později se Mgr. [celé jméno svědka] nikdy nevyjadřoval v tom směru, že by přiznání a vyplácení odměn jednotlivým veřejným funkcionářům, tedy jeho spoluobžalovaným, mělo být protiprávní. Obžalovaný poukazoval rovněž na to, že na základě své pracovní smlouvy u společnosti [právnícká osoba] neměl ani stanovenou povinnost řádně spravovat majetek této společnosti. Obžalovaný dále podrobněji popsal, jak na valné hromadě společnosti ze dne [datum] namítal akcionář Ing. [jméno] protiprávnost vyplácení odměn uvolněným funkcionářům obcí za působení ve statutárních orgánech společnosti s poukazem na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, i jak v rámci uvedené valné hromady přítomný Mgr. [celé jméno svědka] tato tvrzení a závěry Ing. [jméno] odmítal. Společně se spoluobžalovaným Ing. [celé jméno obžalovaného] jej však obžalovaný i přesto požádal o důkladné prostudování námitek Ing. [jméno] a jím předložených dokumentů, což měl podle obžalovaného [příjmení] [celé jméno svědka] učinit a následně k jejich překvapení zaujmout relativně rozpačité stanovisko, na základě něhož pojalí pochybnosti o oprávněnosti vyplácení odměn dotčeným veřejným funkcionářům s tím, že by přiznání takových odměn a jejich vyplácení mohlo být v rozporu se zákonem o střetu zájmů. Z opatrnosti se proto dohodli i s jednotlivými dotčenými funkcionáři, tedy spoluobžalovanými, na vrácení veškerých vyplacených odměn a ukončení jejich dalšího proplácení. Podle obžalovaného pak jednotliví dotčení funkcionáři veškeré proplacené odměny skutečně vrátili buďto jednorázově, nebo ve sjednaných splátkách. Ve své výpovědi pak ještě poukázal na to, že on sám nikdy nebyl osobně zainteresován na případném vyplácení či nevyplácení odměn jednotlivým funkcionářům obcí, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] a dále využil svého práva ve věci nevypovídat. Z podnětu přítomného státního zástupce pak byl ještě postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu u téhož hlavního líčení čten protokol o výslechu obžalovaného [celé jméno obžalovaného] z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, kdy vypovídal v obdobném smyslu, jako následně u hlavního líčení v pozici obžalovaného.

4. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době skutku působící jako starosta [územní celek], využil svého práva a u hlavního líčení odmítl vypovídat, proto postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu byl u hlavního líčení čten protokol o jeho výslechu z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy vinu popíral, poukazoval na to, že odměnu za působení ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] sám sobě neschvaloval a její proplácení považoval za oprávněné, když neměl jakýkoliv důvod o oprávněnosti přiznání a vyplácení odměn pochybovat. Pokud byla následně rozporována zákonnost přiznání a vyplácení takových odměn, mimo jiné i jeho osobě, rozhodl se, stejně jako ostatní spoluobžalovaní, kteří coby veřejní funkcionáři působili ve statutárních orgánech poškozené společnosti, vrátit veškeré doposud

proplacené odměny, což on sám již ke dni výsledku z přípravného řízení plně učinil. Obžalovaný rovněž poukazoval na to, že valných hromad společnosti [právnícká osoba] se účastnil pouze jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem společnosti, kterým je [územní celek] a tuto na valných hromadách vždy zastupoval jiný představitel obce než on sám. Zda se přímo účastnil valné hromady, na které bylo rozhodováno o přiznání odměn jeho osobě a spoluobžalovaným, si již nevzpomíná. Že by mohlo vyplácení odměn jeho osobě odporovat zákonu o střetu zájmů, obžalovaný v té době nevěděl, když za společnost [právnícká osoba] jednal sám za sebe a nikoliv jako představitel obce.

5. Obžalovaná [celé jméno obžalované], v době skutku působící jako starostka [územní celek], u hlavního líčení dne [datum] rovněž popřela vinu dle podané obžaloby s poukazem na to, že pro společnost [právnícká osoba] vykonávala práci, za kterou ručila osobně svým majetkem a podle jejího názoru jí tak rovněž vznikl nárok na odměnu. Poukázala také na to, že ona i dotčení spoluobžalovaní již proplacené odměny vrátili ihned poté, co byl zpochybněn nárok na jejich přiznání a proplácení, přičemž dále u hlavního líčení využila svého práva nevypovídat. Vzhledem k tomuto pak byl postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu u hlavního líčení čten protokol o výsledku této obžalované z přípravného řízení v procesním postavení obviněné. Obžalovaná rovněž tehdy odmítala svou vinu a poukazovala na to, že je nejasnosti ohledně přiznání a proplácení odměn veřejným funkcionářům, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] vyvstaly až v roce 2015 s tím, že dotčené osoby se ihned nato rozhodly již vyplacené odměny vrátit, aby předešly případným pochybnostem, kdy ona sama tak činí ve splátkách. Dále obžalovaná v rámci své výpovědi tehdy přiblížila, že valných hromad dotčené společnosti se účastnila pouze jako člen dozorčí rady, nikdy nebyla akcionářem společnosti, kterým je [územní celek] a tuto na valných hromadách zastupoval vždy jiný představitel obce než ona sama. Valné hromady, na níž bylo rozhodnuto o přiznání a vyplácení odměn jednotlivým obžalovaným, se obžalovaná účastnila, poukazovala však na to, že pro společnost [právnícká osoba] působil coby právní poradce advokát a předpokládali proto, že je proplácení odměn oprávněné. Zdůrazňovala rovněž, že ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] působila sama za sebe a nikoliv za obec.

6. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době skutku působící jako starosta [územní celek], využil u hlavního líčení svého práva k věci nevypovídat, a proto postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu byl čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Tehdy obžalovaný poukazoval na to, že on i ostatní spoluobžalovaní považovali rozhodnutí valné hromady o přiznání odměn jejich osobám coby uvolněným funkcionářům obcí, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba], za správné, když celá záležitost byla řešena i s právním zástupcem [právnícká osoba] [celé jméno svědka] a až do roku 2015 nikdo neoprávněnost takového proplácení odměn nenamítal. Zpochybňovat zákonnost takových odměn začal až Ing. [jméno] v roce 2015, k čemuž předložil i příslušné rozhodnutí soudu, z toho důvodu pak vyvstaly pochybnosti ohledně oprávněnosti vyplácení uvedených odměn a dotčení obžalovaní se pak dohodli, že již proplacené odměny raději vrátí. Obžalovaný dále poukazoval na to, že valných hromad společnosti [právnícká osoba] se účastnil jen jako člen představenstva, nikdy nebyl akcionářem společnosti, kterým je [územní celek], a toto na valných hromadách zastupoval jiný představitel města než on sám. Uvedl rovněž, že veškeré jemu poskytnuté odměny společnosti vrátil jednorázovou platbou.

7. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] rovněž u hlavního líčení využil svého práva nevypovídat a rovněž v jeho případě byl postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy popíral svou vinu a poukazoval na to, že v průběhu valné hromady, v rámci které bylo řešeno a schvalováno přiznání či proplácení odměn veřejným funkcionářům, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba], nikdo nic nenamítal, a že on i ostatní spoluobžalovaní tyto odměny popírali v dobré víře. Pokud v roce 2015 Ing. [jméno] a [jméno] [příjmení] zpochybňovali oprávněnost těchto odměn v průběhu tehdy konané valné hromady, vyvstaly v té souvislosti určité

pochybnosti o oprávněnosti proplácení odměn a dotčení obžalovaní se proto rozhodli veškeré již proplacené odměny ze strany poškozené společnosti vrátit, což on sám učinil dvěma splátkami. Dále ještě obžalovaný poukazoval na to, že valných hromad uvedené společnosti se účastnil vždy jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem společnosti, kterým je [územní celek] a tuto valných hromadách zastupoval vždy jiný představitel než on sám.

8. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], působící v době skutku jako místostarosta [územní celek], u hlavního líčení dne [datum] pouze poukázal na to, že se cítí nevinný, když veškeré jednání jeho i spoluobžalovaných bylo vedeno na základě názoru právního zástupce společnosti [právní osoba], přičemž dále využil svého práva k věci nevypovídat. Postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu tak byl u hlavního líčení čten protokol o výslechu tohoto obžalovaného z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, kdy připustil, že byl přítomen na valné hromadě, v rámci které byly schváleny odměny veřejným funkcionářům, působícím ve statutárních orgánech společnosti [právní osoba], tedy jemu a spoluobžalovaným, tyto odměny však pobíral z rozhodnutí předsedy představenstva a nijak to neřešil. Pokud se k oprávněnosti vyplácení odměn v rámci valné hromady v roce 2015 dotazovali akcionáři Ing. [jméno] a [příjmení], nechala společnost [právní osoba] provést právní výklad k této problematice, který se však vyzněl nejednoznačně a z toho důvodu, když si nebyli jisti, zda je přiznání a proplácení odměn jednotlivým obžalovaným zákonné či nikoliv, rozhodl se obžalovaný společně s ostatními spoluobžalovanými, kteří působili jako uvolnění veřejní funkcionáři, na vrácení již doplacených odměn s tím, že on v době své výpovědi v přípravném řízení tak činil cestou sjednaných splátek. Obžalovaný poukázal rovněž na to, že valných hromad společnosti [právní osoba] se účastnil pouze jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem, kterým je [územní celek], a toto na valných hromadách zastupoval vždy jiný jeho představitel než on sám.

9. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době skutku působící jako starosta [územní celek], také u hlavního líčení využil svého práva k věci nevypovídat, a proto i v jeho případě byl postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu čten protokol o jeho výslechu z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy odmítal trestní odpovědnost s poukazem na to, že přiznání a vyplácení odměn uvolněným zástupcům obcí coby funkcionářům společnosti [právní osoba] bylo, podle tvrzení předsedy představenstva uvedené společnosti i stanoviska jejího právního zástupce v souladu se zákonem, když ve statutárních orgánech uvedené společnosti nepůsobili jako zástupci obce, ani na základě její delegace. Podotýkal, že posouzení případné zákonnosti daného postupu v dané věci bylo nad rámec jeho odbornosti. Zároveň pak obžalovaný poukazoval na novelizaci zákona o střetu zájmů, k níž došlo v mezidobí, a podle které je nově možné, aby uvolnění zástupci obcí, působící ve statutárních orgánech obchodních společností, pobírali za výkon takové funkce odměny. Dále obžalovaný vysvětlil, že dohodu o narovnání se společností [právní osoba] uzavřel po námítce Ing. [jméno] z valné hromady v roce 2015, podle něhož s poukazem na judikurní rozhodnutí soudu nemělo být v dotčené situaci proplácení odměn zástupcům obcí, působícím ve statutárních orgánech společnosti, v souladu se zákonem. Namítl zároveň, že o podání trestního oznámení na svou osobu se dozvěděl až v roce 2017. Dále ještě obžalovaný uvedl, že se valných hromad dotčené společnosti účastnil vždy jen jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem, kterým je [územní celek] a tuto na valných hromadách zastupoval vždy jiný představitel než on sám. Samotné odměny, které od společnosti již obdržel, vrací formou pravidelných splátek.

10. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], působící v době skutku jako místostarosta [územní celek], u hlavního líčení dne [datum] pouze uvedl, že jej uráží, pokud je obžalován z trestných činů, které nespáchal a dále využil svého práva nevypovídat a vzhledem k tomu, že tohoto práva využil i v přípravném řízení v procesním postavení obviněného, nebylo možno u hlavního líčení číst ani jeho předchozí výpověď.

11. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době skutku působící jako starosta [územní celek], využil u hlavního líčení svého práva nevypovídat, a proto postupem podle § 207 odstavec 2

trestního řádu byl u hlavního líčení čten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Tehdy obžalovaný poukazoval na to, že do dozorčí rady společnosti [právnícká osoba] vstoupil až v květnu 2012, kdy už bylo rozhodnuto o proplácení odměn členům statutárních orgánů společnosti, kteří zároveň byli uvolněnými funkcionáři obcí, a on sám tak neměl prakticky jakýkoliv důvod oprávněnost proplácení těchto odměn zkoumat. Po dotazu akcionáře Ing. [jméno] a poté, co byl společností [právnícká osoba] vyžádán právní rozbor dané problematiky, který však vyzněl nejednoznačně, rozhodl se k vrácení již proplácených odměn a uzavřel za tím účelem dohodu o narovnání se společností [právnícká osoba]. Dále ještě obžalovaný poukázal na to, že valných hromad této společnosti se účastnil pouze jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem společnosti, kterým je [územní celek], a tuto na valných hromadách zastupoval vždy jiný představitel obce než on sám.

12. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], v době skutku působící jako starosta [územní celek], také u hlavního líčení využil svého práva nevypovídat a i v jeho případě tak postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu byl u hlavního líčení čten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy poukazoval na to, že valných hromad společnosti [právnícká osoba] se účastnil pouze jako člen dozorčí rady, nikdy nebyl akcionářem této společnosti, kterým je Obec Leskovec nad Moravicí, a tuto v rámci valných hromad zastupoval vždy jiný představitel obce než on sám. Zároveň poukazoval na to, že členem dozorčí rady této společnosti je až od roku 2012, a vstoupil tedy do této až poté, co bylo rozhodnuto o přiznání a vyplácení odměn uvolněným funkcionářům obcí, působícím ve statutárních orgánech společnosti. Když v rámci valné hromady v roce 2015 akcionáři [příjmení] a Ing. [jméno] zpochybňovali oprávněnost proplácení uvedených odměn, za situace, kdy začalo být relativně nejednoznačné, zda takové proplácení odměn je skutečně v souladu se zákonem, rozhodl se společně s dotčenými spoluobžalovanými o tom, že nadále odměny již pobírat nebudou a doposud vyplacené odměny [právnícká osoba] [obec] vrátí, což on sám činí pravidelnými splátkami. Dále ještě obžalovaný poukázal na to, že byl v domnění, že proplácení odměn jemu i spoluobžalovaným je v pořádku, když se valných hromad účastnil vždy i právní zástupce společnosti. Navíc se i valných hromad před vstupem jeho osoby do dozorčí rady společnosti, účastnili i jiní uvolnění funkcionáři společnost, kteří takovou funkci vykonávali dlouhodobě. Poukázal rovněž na to, že nikdy nebylo jeho záměrem způsobit dotčené společnosti jakoukoliv škodu nebo se na její úkor obohatit.

13. V hlavním líčení byly prováděny rovněž listinné důkazy. Z trestního oznámení, podaného dne [datum] u policejního orgánu [jméno] [příjmení], jsou uváděny mimo jiné i okolnosti jeho podezření ze spáchání trestného činu představiteli statutárních orgánů společnosti [právnícká osoba], kteří měli být zároveň i veřejnými funkcionáři z pozice zástupců různých obcí. V tomto trestním oznámení je odkazováno mimo jiné i na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 Cmo 48/2009, jehož titulní strana spolu s protokolem o jednání u Krajského soudu v Ostravě ve věci sp. zn. 15 Cm 148/2014 ze dne 2. 3. 2015 jsou k trestnímu oznámení rovněž přiloženy. Podatel v trestním oznámení poukazuje i na další možné případy nesouvisející s touto trestní věcí, v nichž se, podle jeho názoru, může rovněž jednat o podezření ze spáchání trestného činu. Ve spise je pak doložen i policejním orgánem vyžádaný rozsudek Vrchního soudu v Olomouci výše uvedené spisové značky ze dne [datum] v jeho plném znění, kdy v odůvodnění tohoto rozsudku je skutečně prezentován závěr uvedeného soudu, že osoba v postavení uvolněného starosty obce má prioritně hájit zájmy obce a nikoliv své, výplata odměn v podobě tantiém by pak v takovém případě mohla dostat do střetu zájmů s výkonem funkce uvolněného starosty obce, a to bez ohledu na to, kdo dotyčného veřejného funkcionáře do funkce představitele statutárního orgánu společnosti delegoval, když by takto mohlo docházet k obcházení zákona.

14. Podle zprávy společnosti [právnícká osoba], podané [celé jméno obžalovaného] a Ing. [jméno] [příjmení], byly členům představenstva a dozorčí rady uvedené společnosti vypláceny měsíční odměny za výkon funkce v představenstvu či dozorčí radě společnosti od července 2011 na základě rozhodnutí valné hromady společnosti ze dne [datum] a dále podle smluv o výkonu funkce

schválených řádnou valnou hromadou ze dne [datum] O výši odměn pak podle sdělení rozhodovala vždy valná hromada dotčené společnosti. Ve zprávě následuje výčet výše jednotlivých odměn ve vztahu k jednotlivým dotčeným představitelům obcí, působících ve statutárních orgánech uvedené společnosti s tím, že [celé jméno obžalovaného] měl coby člen představenstva pobírat odměnu v měsíční hrubé výši 6 000 Kč a celkem tak za období července 2011 do října 2014 přijal odměnu v částce 218 805 Kč čistého, kterou na základě smlouvy o narovnání postupně vrací zpět společnosti. [celé jméno obžalované] měla z titulu funkce místopředsedy dozorčí rady pobírat měsíční hrubou odměnu 5 500 Kč a tato jí byla za období od července 2011 do května 2015 vyplacena v celkové čisté výši 229 004 Kč s tím, že jmenovaná rovněž tuto částku postupně splácí. [celé jméno obžalovaného] pak měl z titulu člena dozorčí rady pobírat v období od července 2011 do října 2014 odměnu ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého a celkově tak měl obdržet částku 182 337 Kč čistého, kterou ve splátkách společnosti vrací. [celé jméno obžalovaného] z titulu funkce místopředsedy představenstva měl v období od července 2011 do května 2015 pobírat odměny v měsíční výši 6 500 Kč hrubého a celkově tak měl obdržet částku 223 371 Kč čistého, kterou společnosti již v plném rozsahu vrátil. [celé jméno obžalovaného] měl za období od června 2012 do května 2015 z titulu člena dozorčí rady společnosti pobírat odměnu ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého a za uvedené období měl celkem na odměnách obdržet částku 152 949 Kč čistého, kterou společnosti ve splátkách vrací. [celé jméno obžalovaného] měl v období od července 2011 do května 2015 z titulu funkce člena dozorčí rady společnosti pobírat rovněž měsíční odměny ve výši 5 000 Kč hrubého a celkově tak přijmout částku 208 462 Kč čistého, kterou společnosti ve splátkách vrací. [celé jméno obžalovaného] za období července 2011 až října 2014 měl z titulu člena dozorčí rady společnosti pobírat odměnu rovněž ve výši 5 000 Kč měsíčně hrubého a celkově tak obdržet částku 182 337 Kč čistého, kterou společnosti ve splátkách vrací. [celé jméno obžalovaného] v období od června 2012 do května 2015 měl z titulu funkce člena dozorčí rady pobírat rovněž měsíční odměnu ve výši 5 000 Kč hrubého a celkově tak obdržet částku 152 949 Kč čistého, kterou společnosti ve splátkách vrací. [celé jméno obžalovaného] pak v období od července 2011 do května 2015 měl z titulu člena dozorčí rady také pobírat odměnu v měsíční výši 5 000 Kč hrubého a celkově tak obdržet částku 208 462 Kč čistého, kterou společnosti ve splátkách vrací. Ve zprávě je pak poukazováno na to, že všichni jmenovaní coby členové představenstva či dozorčí rady vykonávali své funkce v orgánech společnosti ve svém volném čase, nebyli vázáni jakýmkoliv pokyny z obcí, jejichž zástupci byli zvoleni, a dále je vyjádřen názor, že odměna za výkon jejich funkce je s ohledem na jejich činnost zasloužená a s přihlédnutím k její výši spíše jen symbolická.

15. V další zprávě společnosti [právnícká osoba], sepsané shodnými představiteli, je obsažen určitý rozbor vybraných ustanovení zákona číslo 159/2006 Sb., o střetu zájmů, a na základě tohoto rozboru je prezentován závěr, že veřejnému funkcionáři obce či města dle § 2 odstavec 1 písmeno n) zákona č. 159/2006 Sb. nenáleží odměna za výkon funkce ve volném orgánu společnosti jen tehdy, pokud by takovou funkci vykonával jako zástupce příslušné obce či města. V té návaznosti je pak ve zprávě uváděno, že všichni členové představenstva či dozorčí rady uvedené společnosti byli do svých funkcí zvoleni na návrh představenstva společnosti a nikoliv na návrh obce, a to navíc nezávisle na stanovisku či vůli obce, svou funkci vykonávali ve svém volném čase a při jejím výkonu nebyli jakkoliv úkolováni obcemi, které coby veřejní funkcionáři zastupovali. Blíže je ve zprávě popisováno, jakým způsobem na řádné valné hromadě z [datum] bylo rozhodnuto o schválení odměn jednotlivým členům představenstva či dozorčí rady s tím, že samotnou realizaci výplaty odměn provádělo oddělení mzdové účtárny společnosti. Dále je popisováno, jak na valné hromadě z [datum] došlo k námitkám akcionáře Ing. [jméno] ohledně výplaty odměn členům statutárních orgánů společnosti, kteří jsou zároveň veřejnými funkcionáři a k výzvě z jeho strany, aby tyto osoby doposud vyplacené odměny vrátily. Podle zprávy se následně konalo zasedání dozorčí rady a Ing. [jméno] bylo zasláno její písemné stanovisko, nicméně i přesto dotčení představitelé statutárních orgánů společnosti z vlastní iniciativy měli navrhnout, že veškeré již vyplacené odměny vrátí, kdy jako vhodná forma vrácení těchto odměn byla stanovena dohoda o narovnání. Podle obsahu zprávy

až od dotčené valné hromady z [datum] začala být otázka vyplácení odměn dotčeným osobám sporná.

16. Podle další zprávy společnosti [právnícká osoba] bylo představenstvu této společnosti známo znění zákona č. 159/2006 Sb., nicméně tento zákon si představenstvo vyložilo takovým způsobem, že na vyplácení odměn za výkon funkce pro členy představenstva a dozorčí rady dotčené společnosti se nevztahuje, k čemuž je dále prezentován i výklad a rozbor příslušných ustanovení dotčeného zákona s poukazem na to, že členové statutárních orgánů společnosti nebyli do své funkce voleni coby zástupci obce, v jejichž orgánech působili, ale byli navrhováni přímo představenstvem uvedené společnosti, kdy podle názorů představenstva společnosti takto vykonávali funkci pouze sami za sebe. Dále je ve zprávě opakováno, že závěry ohledně vyplácení odměn dotčeným funkcionářům společnosti se jeví jako jednoznačné a nesporné až do konání valné hromady z [datum] tak, jak bylo uváděno v předchozí zprávě této společnosti.

17. Podle dalších zpráv společnosti [právnícká osoba] dotčeným představitelům statutárních orgánů společnosti v období do [datum] nebyly poskytovány jakékoli odměny, tantiémy, či dividendy a dále je poukazováno na to, že veškeré uhrazené zdravotní a sociální pojištění za výše jmenované osoby bylo uvedené společnosti jednotlivými zdravotními pojišťovnami či okresní správou sociálního zabezpečení vráceno, kdy v případě Ing. [celé jméno obžalovaného] byla rovněž vrácena uhrazená daň z příjmu finančním úřadem. Součástí posledně jmenované zprávy je pak i přehled vyplacených odměn za jednotlivé roky s uvedením výše srážek pro OSSZ, zdravotní pojišťovnu či daň z příjmu. Podle další tabulky pak ke dni [datum] měli již plně uhrazen dluh vůči společnosti obžalovaní [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]. Podle sdělení společnosti [právnícká osoba] měl pak k datu [datum] uhrazeny veškeré závazky vůči této společnosti rovněž obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. V další zprávě společnosti [právnícká osoba] je uvedeno, že v letech 2010 a 2011 vedl jednání představenstva a předkládal návrhy týkající se odměňování členů statutárních orgánů společnosti předseda tohoto představenstva Ing. [celé jméno obžalovaného] a pokud v zápise z jednání představenstva není uvedeno jinak, všichni členové představenstva souhlasili s přijetím řešeného usnesení. [právnícká osoba] byl dále doložen přehled všech akcionářů této společnosti s uvedením podílu majetkové účasti ve společnosti v podobě akcií, kdy je zřejmé, že jako akcionáři této společnosti jsou vedeni i [územní celek], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec] a [obec].

18. Součástí trestního spisu jsou pak i vyjádření jednotlivých obcí ve vztahu k obžalovaným, kteří měli působit ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] coby veřejní funkcionáři, působící zároveň coby představitelé obcí. Zprávami jednotlivých obcí je tak potvrzováno, že dotčené obce, konkrétně [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec], [obec] a [obec] jsou akcionáři společnosti [právnícká osoba], je vyčíslen počet akcií, potvrzeno postavení jednotlivých obžalovaných, tedy [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] na pozicích starosty či místostarosty dotčených obcí v předmětném období s potvrzením, že ve všech případech jde o uvolněnou funkci, rovněž je potvrzováno povědomí o působení ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] jmenovaným, a to případně i s vyjádřením, že byl takto dotyčný zvolen do funkce člena statutárního orgánu valnou hromadou uvedené společnosti, výkon této funkce nepodléhá schválení orgánů obce a v době působení dotyčného ve statutárních orgánech společnosti obec na valných hromadách zastupovala jiná osoba, která je i konkrétně jmenována. Jednotlivé obce pak poskytly i další podklady k potvrzení výše uvedeného, včetně výpisu množství investičních nástrojů, rozhodnutí o zastupování dotčené obce na konkrétní valné hromadě společnosti [právnícká osoba] určitou osobou, rozhodnutí o zvolení obžalovaného do funkce starosty či místostarosty, případně výpisy z účtu.

19. Doložen je dále organizační řád společnosti [právnícká osoba], v němž jsou zaneseny zásady fungování a organizace uvedené společnosti, ale i práva a zejména povinnost jednotlivých osob,

v rámci této společnosti působící, včetně osob ve vedoucích pozicích. Podle organizačního řádu je pak nejvýše postaveným vedoucím ve společnosti její ředitel, zatímco sekretariát má na starosti mimo jiné i péči o hospodaření s prostředky, přidělenými řediteli. Z povinností pracovníků společnosti jsou pak stanoveny mimo jiné povinnosti řádně hospodařit s majetkem společnosti, šetrně s ním nakládat, případně upozornit bezprostředně nadřízeného na okolnosti, které by mohly mít za následek způsobení škody. Bližší principy a zásady fungování jsou pak pro společnost [právnícká osoba] uvedeny v jednotlivých stanovách, které jsou rovněž součástí trestního spisu.

20. Ve vztahu k jednotlivým obžalovaným jsou v trestním spise doloženy smlouvy o výkonu funkce, uzavřené mezi těmito obžalovanými a společností [právnícká osoba]. V těchto smlouvách jsou zaneseny kromě základních ustanovení rovněž práva a povinnosti dotčeného funkcionáře společnosti a relativně podrobně i principy odměňování. V případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který jako jediný nepůsobí či nepůsobil coby člen statutárního orgánu společnosti [právnícká osoba], je pak doložena manažerská smlouva, obsahující rovněž práva a povinnosti tohoto zaměstnance společnosti a principy jeho odměňování, dodatky k této smlouvě či postupné úpravy stanovení stimulační složky, stejně jako je doložen popis pracovního místa ředitele akciové společnosti, v němž jsou podrobně stanoveny úkoly, práva či povinnosti jmenovaného s tím, že ze své pozice řídí a odpovídá za veškeré činnosti v akciové společnosti, mimo jiné i připravuje podklady k projednání představenstva, dozorčí rady a valných hromad a plní další úkoly, stanovené statutárními orgány společnosti.

21. Ze strany společnosti [právnícká osoba] byly doloženy rovněž výkazy mezd jednotlivých osob, které v období od roku 2007 do června 2011 působily v představenstvu či dozorčí radě této společnosti a nebyly uvolněnými funkcionáři, a dále mzdové listy ve vztahu k jednotlivým obžalovaným, působícím v představenstvu či dozorčí radě společnosti a zároveň jako uvolnění funkcionáři obcí, přičemž z těchto mzdových listů je zřejmý příjem těchto obžalovaných za jednotlivé měsíce, kdy od společnosti [právnícká osoba] pobíraly odměny včetně podrobného rozpisu veškerých příjmů či zákonných odvodů.

22. V trestním spise jsou dále doloženy zápisy z jednotlivých řádných valných hromad společnosti [právnícká osoba] v období od roku 2010 do roku 2015 včetně. Podle zápisu z valné hromady ze dne [datum] bylo na této valné hromadě rozhodováno mimo jiné i o odměňování členů představenstva v částkách 10 000 Kč měsíčně při výkonu funkce předsedy představenstva, 6 500 Kč měsíčně při výkonu funkce místopředsedy představenstva, v částce 6 000 Kč měsíčně při výkonu člena představenstva, v částce 8 000 Kč měsíčně při výkonu funkce předsedy dozorčí rady, v částce 5 500 Kč měsíčně při výkonu funkce místopředsedy dozorčí rady a v částce 5 000 Kč při výkonu funkce člena dozorčí rady. Nárok na výplatu odměny pak byl vázán mimo jiné i na podmínku, že po dobu výkonu členství v dotčeném orgánu společnosti [právnícká osoba] nebude taková osoba souběžně vykonávat funkci člena zastupitelstva územně-samosprávního celku, starosty či místostarosty, pro které byl dlouhodobě uvolněn. Tento návrh byl schválen 100% hlasů. Doloženy jsou pak i samotné tiskopisy návrhů na rozhodnutí o způsobu odměňování členů statutárních orgánů ve znění, v jakém tyto návrhy byly při jednání valné hromady předneseny.

23. Podle zápisu z valné hromady ze dne [datum], jejímž předsedou byl zvolen [celé jméno svědka], bylo i na této valné hromadě rozhodováno o odměňování členů představenstva a členů dozorčí rady s tím, že se jednalo o návrh představenstva společnosti [právnícká osoba], přednesený předsedou valné hromady. Podle návrhu při shodné výši odměn, jak bylo schváleno na valné hromadě z [datum], byly vypuštěny další podmínky pro možnost pobírat odměnu včetně podmínky neúčasti v orgánech obcí. Proti těmto návrhům nebyl vznesen jakýkoli protinávrh a na valné hromadě byly po hlasování návrhy schváleny 94,81% hlasů v případě návrhu na odměňování členů představenstva a 100% hlasů v případě odměňování členů dozorčí rady. Z jednotlivých obžalovaných se podle prezenční listiny hlasování účastnili [celé jméno obžalovaného] za Obec Leskovec nad Moravicí a [celé jméno obžalovaného] za [územní celek]. Součástí listinných

podkladů jsou pak i další související listiny s uvedenou valnou hromadou jako je jednací řád valné hromady, zpráva auditora, rozvaha či další podklady.

24. Podle zápisu z valné hromady ze dne [datum] nebylo na této valné hromadě řešeno odměňování členů představenstva či dozorčí rady, pouze v rámci této ve vztahu k obžalovaným došlo ke zvolení některých osob do funkce členů dozorčí rady, kdy opětovně byli na další období zvoleni [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] a nově byli zvoleni obžalovaní [celé jméno obžalovaného] [celé jméno obžalovaného]. Obdobně jsou pak doloženy zápisy z valných hromad konaných [datum] a [datum], podle jejichž obsahu ve vztahu k odměňování členů představenstva či dozorčí rady společnosti [právnícká osoba] nedocházelo k žádným návrhům či rozhodování, a tedy ani změnám.

25. Podle zápisu z valné hromady, konané [datum], jejímž předsedou byl opětovně zvolen [celé jméno svědka], byla na této valné hromadě projednávána mimo jiné i žádost o vysvětlení akcionáře Ing. [jméno] [jméno], kdy k dotazu, kdo z členů představenstva a dozorčí rady společnosti obdržel odměny za výkon funkce a za jaké období, bylo tomuto sděleno, že odměny v částce 996 000 Kč byly vyplaceny za rok 2014 všem členům představenstva a dozorčí rady. Následně měl, podle zápisu z valné hromady, akcionář Ing. [jméno] vyzvat členy představenstva a dozorčí rady, kteří byli zároveň veřejnými funkcionáři, aby vrátili již vyplacené návrhy a vyslovil názor, že tímto pobíráním odměn porušili ustanovení zákona o střetu zájmů, k doložení čehož poukazoval na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 Com 48/2009, které za tím účelem rovněž předložil. Na uvedené měl reagovat předseda valné hromady s poukazem na to, že sama skutečnost, že určitý člen představenstva je veřejným funkcionářem, ještě nezpůsobuje překážku pro výplatu odměn za výkon funkce v představenstvu. Předseda valné hromady měl rovněž zopakovat, že podle zákona o střetu zájmů odměna za výkon funkce v orgánech podnikající právnické osoby nenáleží jenom tomu veřejnému funkcionáři, který je v orgánu společnosti jako zástupce obce, jež je akcionářem společnosti. Rovněž měl předseda valné hromady uvést, že za situace, kdy členové představenstva a dozorčí rady odpovídají svým majetkem a navíc sama společnost vykazuje velmi uspokojivé hospodářské výsledky, bylo by nemorální, pokud by za tuto svou činnost neobdrželi odměnu. Předseda dozorčí rady pak měl na uvedené reagovat tak, že na dotaz Ing. [jméno] bude odpovězeno písemně.

26. K jednotlivým zápisům z valných hromad jsou pak i nadále dokládány prezenční listiny, z nichž je zřejmé, že za situace, kdy již byli jednotliví obžalovaní coby veřejní funkcionáři zvoleni do orgánů společnosti [právnícká osoba], zastupoval vždy obce coby funkcionáře společnosti, v rámci kterých tyto obžalovaní působili, vždy jiný zástupce. Doloženo je dále stanovisko dozorčí rady k výše zmíněnému dotazu Ing. [jméno] ze dne [datum], v němž je fakticky konstatováno, že funkce ve volných orgánech společnosti [právnícká osoba] jejich členové vykonávají podle vlastního uvážení v zájmu společnosti, na základě čestných prohlášení, pokud takoví členové jsou zároveň i uvolněnými veřejnými funkcionáři, nejsou úkolováni obcí, v níž vykonávají veřejnou funkci, v orgánech společnosti neprosazují žádné zájmy, záměry či vlivy těchto obcí a všichni byli navrženi představenstvem společnosti s tím, že tedy v orgánech společnosti nevystupují jako zástupci dotčených obcí. I přes výše uvedené je však ve stanovisku uvedeno, že s ohledem na aktuální právní názory byla dozorčí radou přijata opatření v podobě pozastavení výplat odměn dotčeným členům orgánů společnosti a bylo dohodnuto, že již vyplacené odměny těmto členům budou vráceny společnosti.

27. V rámci listinných důkazů pak byla doložena rovněž jednotlivá písemná čestná prohlášení členů dozorčí rady či představenstva s tím, že se jedná o zjevně shodné vzory tiskopisů v případě všech dotčených osob a tato prohlášení obsahují poučení, že podle § 5 odstavec 2 zákona č. 159/2006 Sb. nenáleží veřejnému funkcionáři, zastupujícímu kraj nebo obec v orgánech podnikající právnické osoby za situace, že v této kraj nebo obec má podíl nebo hlasovací práva, za takovou činnost odměna. Zároveň jsou pak v odrážkách uvedeny tři možnosti, z nichž má prohlášující osoba nehodící se možnost škrtnout, a v rámci kterých je prohlášení ve znění buď to, že není veřejným

funkcionářem ve smyslu § 2 odstavec 1 zákona č. 159/2006 Sb., nebo že je veřejným funkcionářem ve smyslu uvedeného ustanovení, avšak do funkce člena orgánů společnosti [právnícká osoba] byl navržen představenstvem této společnosti a tuto funkci nevykonává jako zástupce obce nebo kraje, schválený zastupitelstvem takové obce či kraje, anebo že je veřejným funkcionářem ve smyslu uvedeného ustanovení a funkci v orgánů společnosti [právnícká osoba] vykonává jako zástupce obce či kraje, schválený jejich zastupitelstvem. Tato čestná prohlášení jsou vyplněna a podepsána obžalovanými [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a Ing. [celé jméno obžalovaného] s tím, že dotčení v těchto vždy jako nehodící se zaškrtnli odrážky, že nejsou veřejným funkcionářem, a že jsou veřejným funkcionářem, vykonávajícím činnost v orgánech společnosti jako zástupce obce či kraje. Jako listinný důkaz je dále doložen tiskopis obrazovky systému počítače, obsahující položky souborů označených jako čestné prohlášení člena dozorčí rady, kdy u jednoho z těchto souborů je v rámci jeho vlastností uvedeno datum vytvoření obsahu [datum] autorem Mgr. [celé jméno svědka].

28. Doloženy jsou dále jednotlivé dohody o narovnání, sepsané mezi společností [právnícká osoba], zastoupenou [celé jméno obžalovaného] a Ing. [jméno] [příjmení], na straně jedné a obžalovanými [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] na straně druhé. Jak je zřejmé z uvedených dohod, jejich předmětem je vrácení odměn za výkon funkce v orgánech společnosti [právnícká osoba] s poukazem na to, že je sporné a nejasné, zda na straně zmíněných obžalovaných není dána překážka pro výplatu odměny za výkon funkce v orgánů společnosti dle zákona č. 159/2006 Sb. a zda lze takovou osobu, působící v orgánech společnosti, která je zástupcem obce či sama za sebe. Dle doložených dohod o narovnání bylo vrácení odměn řešeno měsíčními splátkami v případě obžalovaných [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného]. V případě obžalovaných [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a Ing. [celé jméno obžalovaného] měly být vyplacené odměny vráceny společnosti již před uzavřením zmíněných dohod o narovnání. Všechny uvedené dohody o narovnání jsou pak datovány k [datum].

29. Podle sdělení společnosti [právnícká osoba] z [datum] všichni obžalovaní, kterým byly vyplaceny odměny za výkon funkce v orgánech společnosti [právnícká osoba], již veškeré vyplacené finanční prostředky v rámci těchto odměn na základě dohody o narovnání včetně částky, vynaložené jako daň z příjmu, plně uhradili. Postupné či jednorázové úhrady vyplacených odměn ze strany obžalovaných pak jsou doloženy rovněž příslušnými výpisy z účtů.

30. Podle sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál nebyly povinné odvody společnosti [právnícká osoba] tomuto zaměstnavateli přímo vráceny, na základě dohod o narovnání však zaměstnavatel provedl opravy mezd a získal tak od OSSZ Bruntál pojistné z takto neoprávněně vyplacených odměn zpět. Podle sdělení [anonymizována dvě slova] ČR byl za neoprávněně vyplacené odměny zjištěn touto zdravotní pojišťovnou přeplatek pojistného 20 427 Kč, který byl kompenzován při úhradě pojistného za následující období tak, že v tomto období byl zaměstnavatelem na pojistném uhrazeno méně. Podle sdělení [anonymizována dvě slova] pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v [anonymizováno] tento úřad nedisponuje údaji, zda za jednotlivé obžalované společnost [právnícká osoba] odváděla daň z příjmů z vyplacených odměn, případně zda byly finanční prostředky následně vráceny.

31. Přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a tím jinému způsobí škodu nikoli malou, kterou je ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku potřeba rozumět škodu ve výši nejméně 50 000 Kč. Tétož přečinu podle jeho odstavce 2 písmeno b) trestního zákoníku se pak dopustí ten, kdo výše

popsaným jednáním způsobí škodu značnou a tedy ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku škodu ve výši nejméně 1 000 000 Kč.

32. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, obžalovaní [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalované], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalovaného], [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] byli v období, podrobně vymezeném ve vztahu k jejich osobám ve skutkové větě podané obžaloby, starosty, případně místostarosty obcí v okrese [obec] a jako takoví i veřejnými funkcionáři ve smyslu ustanovení § 2 odstavec 1 písmeno q) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, resp. § 2 odstavec 1 písmeno n) téhož zákona podle jeho účinnosti v době, kdy mělo ke skutku ze strany obžalovaných docházet. Tuto skutečnost potvrzovali jednotliví obžalovaní a vyplývá rovněž z listinných důkazů, zejména zpráv jednotlivých obcí nebo podkladů společnosti [právnícká osoba]. Stejně tak je zřejmé, že jmenovaní obžalovaní vykonávali funkci ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] jako členové představenstva či dozorčí rady uvedené společnosti a takto vykonávali činnost v řídicích a dozorčích orgánech podnikající právnícké osoby ve smyslu § 5 odstavec 2 výše uvedeného zákona. Rovněž tuto skutečnost potvrdili všichni obžalovaní a je zřejmá i z listinných důkazů, ať už jde opět zprávy z jednotlivých obcí či podklady společnosti [právnícká osoba] s tím, že jmenovaní obžalovaní působili v uvedených orgánech společnosti v průběhu období, vymezeného ve skutkové větě obžaloby, kdy obžalovaný [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalované], Ing. [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] tak působili po celou dobu v obžalobě vymezeného období, obžalovaní [celé jméno obžalovaného], Ing. [celé jméno obžalované] a Ing. [celé jméno obžalovaného] do října 2014 a obžalovaní [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] od června 2012. Zároveň z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že všichni tito obžalovaní ve výše vymezených obdobích za výkon funkce ve statutárních orgánech jmenované společnosti pobírali odměnu ve výši, která se odvíjela od jejich funkce, a to na základě rozhodnutí valné hromady společnosti [právnícká osoba] ze dne [datum], což je opět zřejmé z výpovědí jednotlivých obžalovaných, i z listinných důkazů, zejména pokud jde o podklady společnosti [právnícká osoba], podrobněji rozepsané výše v tomto odůvodnění. Jako nesporné lze chápat rovněž to, že obce, které jmenovaní obžalovaní coby veřejní funkcionáři zastupovali, byly a jsou akcionáři společnosti [právnícká osoba], což opět potvrzovali jak všichni obžalovaní, tak je to zřejmé i z listinných důkazů, zejména pokud jde o zprávy jednotlivých obcí, či podklady společnosti [právnícká osoba]. Takto tedy obžalovaní coby veřejní funkcionáři zastupující obec v řídicích či dozorčích orgánech podnikající právnícké osoby, v níž tato obec má podíl i hlasovací práva, ve smyslu § 5 odstavec 2 zákona č. 159/2006 Sb. ve znění účinném do 1. 9. 2017 neměli nárok na odměnu za výkon takové funkce v uvedené společnosti. Pokud pak i přesto takovou odměnu pobírali, činili tak v rozporu s výše uvedeným ustanovením zákona o střetu zájmů. [jméno] obžalovaní se sice hájili tím, že za situace, kdy do statutárních orgánů společnosti [právnícká osoba] nebyli zvoleni obcí, ale představenstvem společnosti, domnívali se, že se na ně příslušné ustanovení zákona o střetu zájmů nevztahuje a odměnu pobírat mohou, nicméně sami připustili, že s ohledem na další poznatky, zejména v rámci konání valné hromady ze dne [datum] a následného stanoviska zjistili, že pobírání odměn za dané situace může být v rozporu se zákonem, odměny z toho důvodu přestali pobírat a již vyplacené odměny vrátili zpět společnosti [právnícká osoba], nebo učinili opatření, aby takové finance vrátili v pravidelných splátkách dle uzavřené dohody o narovnání.

33. Jestliže byla společností [právnícká osoba] výše jmenovaným obžalovaným v pozici veřejných funkcionářů vyplácena odměna neoprávněně, docházelo k odčerpávání finančních prostředků společnosti [právnícká osoba], které tak s ohledem na to, že o zmíněné finanční prostředky protiprávně přišla, mohla být skutečně způsobena škoda, jejíž výše je zřejmá zejména z listinných důkazů v podobě přehledu vyplacených odměn či zpráv společnosti [právnícká osoba] a tato dosáhla za žalované období skutečně celkové výše 2 047 750 Kč. Jednotliví obžalovaní působili v řídicích či dozorčích orgánech uvedené společnosti a jako takoví byli povinni pečovat o její

majetek s péčí řádného hospodáře z titulu ustanovení § 194 odstavec 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, a § 159 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, kdy v rozporu s péčí řádného hospodáře je nepochybně způsobení škody subjektu, pro který má být péče řádného hospodáře vykonávána. Pokud jde o obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] v pozici ředitele uvedené společnosti, tento byl povinen hájit zájmy této společnosti, a to pochopitelně i co do finanční stránky, na základě ustanovení manažerské smlouvy ze dne [datum] a povinnost hájit zájmy uvedené společnosti tak měl smluvně převzatu, přičemž z pozice ředitele se jednalo o hlavní odpovědnou osobu společnosti. Pozice obžalovaných [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a Ing. [celé jméno obžalovaného] vyplývá rovněž z výpovědí jejich samotných, ale i z listinných důkazů v podobě podkladů společnosti [právnícká osoba], podrobněji rozepsaných výše v tomto odůvodnění. Lze tak uzavřít, že všichni obžalovaní měli uloženou povinnost opatrovat či spravovat majetek společnosti [právnícká osoba], a to v případě obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] převzatou smluvně a v případě ostatních obžalovaných uloženou ze zákona, přičemž tuto povinnost nedodrželi, když dopustili, aby výše jmenovaným obžalovaným v pozicích veřejných funkcionářů byly protiprávně vypláceny odměny a jmenované společnosti tak způsobena škoda. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] coby předseda představenstva společnosti se přímo podílel na přijetí rozhodnutí o přiznání a vyplácení odměn jmenovaným, neboť v té souvislosti předkládal návrhy k přijetí valné hromadě, což vyplývá ze zpráv spol. [právnícká osoba], obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] coby ředitel společnosti nezajistil, aby k protiprávnímu vyplácení odměn nedocházelo a ostatní obžalovaní v pozicích veřejných funkcionářů pak tyto odměny protiprávně pobírali. V případě každého z těchto obžalovaných v pozici veřejného funkcionáře přitom celková výše odměny, kterou si nechal vyplatit, výrazně přesáhla hranici částky 50 000 Kč coby škody nikoliv malé a z toho důvodu, po objektivní stránce, svým jednáním skutečně mohli naplnit znaky přečinu podle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku. Jednáním obžalovaných [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a Ing. [celé jméno obžalovaného] pak skutečně mohlo být způsobeno, že došlo ke způsobení škody společnosti [právnícká osoba] v souhrnné výši výrazně přesahující částku 1 000 000 Kč coby hranici značné škody a tito obžalovaní tak svým jednáním po objektivní stránce skutečně mohli naplnit znaky přečinu podle § 220 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku.

34. K naplnění znaků trestného činu je však potřeba, aby byla naplněna i jeho subjektivní stránka, tedy zavinění, které je v případě přečinu ve smyslu § 220 trestního zákoníku nutné v úmyslné formě ve smyslu § 15 odstavec 1 trestního zákoníku. Je ještě alternativa přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti ve smyslu § 221 trestního zákoníku, kde postačí zavinění z hrubé nedbalosti a u něhož je i v základní skutkové podstatě podle odstavce 1 předpoklad trestnosti ve způsobení značné škody, tedy škody ve výši alespoň 1 000 000 Kč.

35. Obhajoba prakticky všech obžalovaných v této trestní věci spočívá zejména v tvrzení, že v době, kdy bylo o odměnách za působení ve statutárních orgánech společnosti [právnícká osoba] veřejnými funkcionáři rozhodováno, případně v době, kdy tyto odměny dotčení pobírali a byly jim uvedenou společností vypláceny, byli všichni obžalovaní v přesvědčení, že za dané situace, kdy do statutárních orgánů jmenované společnosti byli zvoleni k návrhu představenstva této společnosti, vykonávali činnost ve statutárních orgánech svým jménem a za sebe samotné a nikoliv jménem obcí, jejichž funkcionáři zároveň byli, a tedy že se na ně nevztahovalo omezení podle § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů ve znění účinném do září 2017, a že odměny jim tak nebyly vypláceny a oni je nepobírali protiprávně. Obžalovaní vesměs poukazovali na to, že k danému závěru došli po konzultaci s právním zástupcem [právnícká osoba] [celé jméno svědka], který tuto společnost dlouhodobě zastupoval jako advokát, a v něhož měli důvěru.

36. [celé jméno svědka], advokát a právní zástupce společnosti [právnícká osoba], v dotčeném období nemohl být k věci u hlavního líčení vyslechnut vzhledem k tomu, že poškozená společnost [právnícká osoba] vzala zpět souhlas se zproštěním mlčenlivosti jeho osoby a výslech jmenovaného je tak již aktuálně nepřipustný. Pokud Mgr. [celé jméno svědka] vypovídal ještě v průběhu

přípravného řízení v procesním postavení svědka, nebyl obžalovanými udělen souhlas ke čtení protokolu o jeho výsledku postupem podle § 211 odstavec 1 trestního řádu a soud tedy nemohl provést důkaz ani touto výpovědí. Důkazně použitelné stanovisko Mgr. [celé jméno svědka] k obhajobě obžalovaných či k celé této trestní věci tak není možné opatřit.

37. Na druhou stranu však soud při posuzování věrohodnosti obhajoby obžalovaných v naznačeném směru mohl vycházet z doložených listinných důkazů. Z jednotlivých zápisů z valných hromad v letech 2010 až 2015 je zřejmé, že to byl právě Mgr. [celé jméno svědka], kdo valné hromady vedl, když byl vždy na jejich počátku zvolen do pozice předsedy valné hromady. Podle zápisů z valných hromad, uskutečněných v letech 2011 až 2015, pak není jakákoliv zmínka o tom, že by Mgr. [celé jméno svědka] upozorňoval v rámci konání valné hromady na jakýkoli nesoulad s právními předpisy, pokud jde o rozhodování o přiznání odměn členům statutárních orgánů, působících zároveň jako veřejní funkcionáři, případně že by následně cokoliv namítal ohledně oprávněnosti vyplácení takových odměn. Naopak, jak je zřejmé ze zápisu z valné hromady, konané [datum], Mgr. [celé jméno svědka] coby předseda valné hromady po vznesení námitek Ing. [jméno] ohledně oprávněnosti vyplácení odměn dotčeným funkcionářům společnosti tak, jak je popsáno výše v tomto odůvodnění, argumentoval v tom směru, že podle zákona o střetu zájmů odměna za výkon funkce v orgánech podnikající právnické osoby nenáleží jen tomu veřejnému funkcionáři, který je v orgánu společnosti jako zástupce obce, jež je akcionářem společnosti a poukazoval rovněž na to, že považuje za nemravné, pokud členové představenstva či dozorcí rady společnosti za výkon funkce odpovídají svým majetkem, společnost má uspokojivé hospodářské výsledky, ale i přesto by tito funkcionáři neměli nárok na odměnu. Výslovně pak rovněž uvedl, že sama skutečnost, že člen představenstva je veřejným funkcionářem, ještě nezpůsobuje překážku pro výplatu odměn za výkon funkce v představenstvu. Výše uvedené poměrně jednoznačně dokládá právní názor Mgr. [celé jméno svědka], který dokonce prezentoval v rámci konání valné hromady, a podle něhož by veřejní funkcionáři, kteří vykonávají činnosti ve statutárních orgánech podnikající právnické osoby sami za sebe a nikoliv za obec, která je zároveň akcionářem takové právnické osoby, skutečně mohli mít nárok na odměnu, když naopak podle Mgr. [celé jméno svědka] by bylo nemravné, pokud by tomu tak nebylo. Lze tedy usuzovat, že Mgr. [celé jméno svědka] byl skutečně toho názoru, že rozlišoval, zda osoby působící ve statutárních orgánech společnosti byly do těchto orgánů zvoleny obcí a přímo tak obec zastupují, nebo zda tuto činnost vykonávají na základě návrhu a zvolení jiného subjektu, v tomto případě představenstva společnosti, a takovou činnost pak vykonávají samy za sebe a nikoliv coby zástupce obce. Toto rozlišení by pak podle názoru Mgr. [celé jméno svědka] mělo vliv na to, zda se na takové osoby vztahuje možnost pobírání odměn ve smyslu § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů, v tehdy účinném znění. Je tedy nutno konstatovat, že uvedené zápisy z valných hromad a zejména té z [datum], obhajobu obžalovaných v podstatě potvrzují. Rovněž podle doloženého stanoviska dozorcí rady ze dne [datum] lze vysledovat přesvědčení i tohoto orgánu společnosti [právnická osoba], že pokud dotčené osoby vykonávaly činnost ve statutárních orgánech samy za sebe a nikoliv v zastoupení obce, panovalo přesvědčení, že je nárok na odměnu takových osob zachován a nevztahuje se na ně dotčené ustanovení zákona o střetu zájmů.

38. Výše naznačenou obhajobu obžalovaných pak potvrzují i doložená čestná prohlášení jednotlivých obžalovaných, působících jako veřejní funkcionáři, když v těchto čestných prohlášeních jsou skutečně uvedeny tři možnosti, z nichž ve dvou je rozlišováno, zda dotčený coby veřejný funkcionář vykonává funkci ve statutárním orgánu společnosti [právnická osoba] jako zástupce obce schválený zastupitelstvem takové obce či nikoliv, přičemž v případě všech dotčených obžalovaných byla v tomto směru uvedena druhá ze zmíněných možností. Jak bylo navíc dodatečně obhajobou doloženo tiskopisem obrazovky ze systému počítače, měly být tiskopisy dotčených čestných prohlášení vytvořeny právě Mgr. [celé jméno svědka]. I podle těchto čestných prohlášení tak lze dovodit, že Mgr. [celé jméno svědka] rozlišoval u veřejných funkcionářů, působících ve statutárních orgánech společnosti, z pohledu jejich nároku na odměnu to, zda funkci

ve statutárním orgánu vykonávají coby zástupci obce k tomuto obcí navržením, či nikoliv, i že k odstranění možných pochybností skutečně nechal Mgr. [celé jméno svědka] jednotlivé dotčené obžalované podepsat čestná prohlášení tak, jak se tito obžalovaní sami v rámci trestního řízení hájili.

39. Je pravdou, že jednotliví obžalovaní byli povinni znát dotčená ustanovení mimo jiné i zákona o střetu zájmů, a to zejména pokud jde o jeho ustanovení § 5, ať už z titulu výkonu funkce veřejného funkcionáře v případě většiny obžalovaných, nebo z titulu výkonu funkce ve statutárním orgánu poškozené společnosti v případě obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] či z titulu uzavřené manažerské smlouvy, pokud jde o obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného], působícího v pozici ředitele společnosti. Žádný z těchto obžalovaných vesměs ani nenamítal, že by dotčenou právní úpravu neznal. Může však být rozdíl, a to zejména pro osoby, které nemají právní vzdělání či praxi, jako je tomu v případě všech obžalovaných, mezi tím znát znění právní úpravy, tedy slova v ní obsažená, a mezi tím takové znění správně interpretovat a pochopit. Podle ustanovení § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů, účinného do září 2017, veřejnému funkcionáři, který zastupuje kraj nebo obec v řídicích, dozorcích nebo kontrolních orgánech podnikající právnické osoby, pokud v ní kraj nebo obec má podíl nebo hlasovací práva, nenáleží za tuto činnost odměna. Již ze znění tohoto ustanovení je zřejmé, že je potřeba si vyložit, kdo je daným veřejným funkcionářem, zastupujícím kraj nebo obec. Zejména pro osoby, které nemají právní vzdělání, může být takové znění relativně zavádějící a může u nich vyvstanout otázka, zda skutečně zastupují obec, pokud byly do orgánů podnikající právnické osoby zvoleny nikoliv obcí, ale představenstvem takové právnické osoby a obec při jednáních právnické osoby zastupuje jiný její představitel než oni sami. Pokud by pak obžalovaní nebyli schopni dospět k jednoznačnému závěru ohledně interpretace daného znění, bylo jejich povinností si takovou interpretaci zajistit, přičemž dostupným způsobem k takovému postupu je oslovení osoby s právnickým vzděláním, ideálně advokáta, který se zároveň věnuje přinejmenším problematice podnikajících právnických osob. V případě společnosti [právnická osoba] byl právě takovýto advokát k dispozici v případě osoby Mgr. [celé jméno svědka], jehož zjevně alespoň někteří obžalovaní za tímto účelem oslovili, a který jim k tomuto poskytl výše uvedené stanovisko, jímž se pak zjevně řídili i ostatní obžalovaní. Obžalovaní tak učinili, co bylo v jejich možnostech, aby dostatečně vyjasnili znění zákona o střetu zájmů a soud neshledal jediný důvod, proč by o právních závěrech dlouhodobého právního zástupce společnosti [právnická osoba] měli pochybovat. Jak je přitom zřejmé jak z výpovědí obžalovaných, tak i z listinných důkazů, zejména pokud jde o podklady společnosti [právnická osoba] či zprávy jednotlivých obcí, obžalovaní se závěry právního zástupce společnosti řídili, když všichni obžalovaní v pozicích veřejných funkcionářů měli být do statutárních orgánů společnosti [právnická osoba] zvoleni z podnětu představenstva společnosti a nikoliv jednotlivých obcí a zároveň dotčené obce při jednáních za uvedenou společnost nezastupovali, což je zřejmé i z jednotlivých prezenčních listin, podle nichž za dotčenou obec na jednáních valné hromady v období, kdy obžalovaní působili v orgánech poškozené společnosti, byl účasten vždy jiný její představitel, než některý z obžalovaných veřejných funkcionářů. Za dané situace tak obžalovaní skutečně mohli být v přesvědčení, že se na ně nepřípustnost pobírat odměny za výkon funkce ve statutárních orgánech společnosti coby veřejné funkcionáře podle zákona o střetu zájmů nevztahuje, že je možno o přiznání odměn těmto obžalovaným rozhodnout, že je možné jim tyto odměny vyplácet a obžalovanými je pobírat a užívat pro svou potřebu. Za daných okolností je tak přinejmenším vysoce problematické shledat zavinění jednotlivých obžalovaných, ať už v podobě úmyslu, nebo alespoň v podobě hrubé nedbalosti, a to jak ve vztahu k porušení povinností opatrovat či spravovat cizí majetek, nebo ve vztahu ke způsobení škody. Pokud pak ve věci není prokázáno zavinění obžalovaných a tedy ani subjektivní stránka trestného činu, nemohou být naplněny znaky takového trestného činu a obžalovaní nemohou být shledáni vinnými.

40. Na jednání obžalovaných je možno rovněž vztáhnout ustanovení o právním omylu ve smyslu § 19 odstavec 1 trestního zákoníku, podle něhož kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin

je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Podle odstavce 2 shodného ustanovení je možno se omylu vyvarovat za situace, kdy povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývá mimo jiné ze zákona, smlouvy, zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo mohl-li pachatel protiprávnost činu rozpoznat bez zřejmých obtíží. Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaní skutečně měli povinnost seznámit se s dotčenou právní úpravou, na druhou stranu nebylo zjištěno, že by obžalovaní takto neučinili a s právní úpravou se neseznámili, a to nejen seznámením se se zněním příslušných ustanovení, ale rovněž konzultací s odborně způsobilou osobou. Pokud by jim pak taková osoba poskytla nesprávné informace, sotva by mohli obžalovaní jejich nesprávnost rozpoznat, a to zejména bez zřejmých obtíží. Ostatně, že se může v daném případě jednat o relativně méně jednoznačnou problematiku, vyplývá i z toho, že se danou otázkou již v minulosti musely zabývat soudy i v rámci judikатурních rozhodnutí, jak je patrné z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 Cmo 48/2009.

41. V souvislosti s výše uvedeným je na místě zmínit rovněž výkladovou praxi, zejména pokud jde o judikaturní rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 29 Cdo 253/2008, ze dne 30. 10. 2008. Přestože jde o rozhodnutí v občanskoprávním řízení, zabývaly se soudy konáním jednatelky společnosti a její povinností postupovat s péčí řádného hospodáře, zejména zde jsou však prezentovány závěry Nejvyššího soudu ohledně toho, že pokud jednatel pro zařízení záležitostí spadajících do výkonu jeho funkce nemá potřebné odborné znalosti, je povinen zajistit takové posouzení osobou, která potřebné znalosti má a dále, že součástí péče řádného hospodáře je schopnost rozpoznat, které činnosti již není sto vykonávat či které potřebné znalosti a dovednosti nemá. Konkrétně je pak poukazováno na skutečnost, že jednatelka měla uzavřenu smlouvu o poskytování právních služeb s advokátkou, tedy osobou odborně způsobilou posoudit právní aspekty určitého jednání a tímto pak jednala s péčí řádného hospodáře, když povinnost rozpoznat následky co do právní roviny v takovém případě byla na straně advokátky. V nyní projednávané trestní věci se přitom jedná o relativně obdobnou situaci, kdy vedení společnosti [právnícká osoba], které fakticky prezentovali zejména obžalovaní [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a Ing. [celé jméno obžalovaného], zjevně měli uzavřenu smlouvu o poskytování právních služeb s advokátem Mgr. [celé jméno svědka] a zcela zjevně vyhodnotili, že okolnosti přesného výkladu ustanovení § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů je již mimo jejich znalosti, proto danou záležitost předložili dotčenému advokátovi a jeho právním názorem se pak řídili. Ve světle výše uvedeného pak bylo právě na tomto advokátovi rozpoznat, zda případná situace či jednání je v souladu s právní úpravou či nikoliv, přičemž pokud obžalovaní jednali výše uvedeným způsobem nebo se právními názory takového advokáta řídili, byli nepochybně přesvědčeni, že jednají s péčí řádného hospodáře.

42. S ohledem na výše uvedené pak soud musel dospět k závěru, že v této trestní věci nebyla prokázána zejména subjektivní stránka trestného činu ve smyslu § 220 trestního zákoníku u kteréhokoliv z obžalovaných, ale ani jiného trestného činu, v žalobním návrhu označený skutek proto není trestným činem a bylo na místě všechny obžalované postupem podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostit podané obžaloby.

43. Zároveň je třeba podotknout, že v této trestní věci na straně všech obžalovaných byly shledány rovněž okolnosti, které významným způsobem snižují společenskou škodlivost jejich jednání. I pokud by soud u obžalovaných shledal naplnění subjektivní stránky trestného činu, případně by nebylo možno akceptovat jejich jednání v právním omylu ve smyslu § 19 trestního zákoníku, již samotný postup obžalovaných, kteří jednali výše popsáním způsobem po vyžádání si právního stanoviska ze strany k tomu odborně způsobilé osoby, by výrazně snižoval společenskou škodlivost vzhledem k tomu, že by obžalovaní zjevně nejednali svévolně, ani by nerezignovali na svou povinnost seznámit se s právní úpravou a tuto náležitě pochopit či interpretovat. Navíc v mezidobí došlo ke změně právní úpravy zákona o střetu zájmů, kdy je nově formulován s účinností od září 2017 mimo jiné i § 5 odstavec 2 uvedeného zákona, přičemž v tomto ustanovení je nově a konkrétněji formulováno, že veřejný funkcionář musí být mimo jiné i obcí k výkonu funkce člena

ve statutárním orgánu podnikající právnické osoby určen, a dále, že i za takové situace má nárok na plnění v podobě úhrady pojistného na pojištění odpovědnosti za výkon funkce anebo na odměnu v souvislosti s účastí na jednání orgánů do výše 10 000 Kč ročně. Porušení ustanovení § 5 odstavec 2 zákona o střetu zájmů je pak nově posuzováno jako přestupek fyzických osob ve smyslu § 23 odstavec 1 písmeno c) zákona o střetu zájmů. Je zde tedy zcela zřejmý posun vnímání ze strany zákonodárce jednak ohledně možnosti pobírat odměny u osob veřejných funkcionářů, ale i ohledně možného postihu za porušení zákazu takové odměny přijímat, kdy zcela zjevně zákonodárce takovému jednání přisuzuje podstatně nižší společenskou škodlivost toliko na úrovni přestupku, i když je zde míněno toliko porušení zákona o střetu zájmů a nikoli dalších ustanovení, zejména pokud jde o péči řádného hospodáře či způsobení majetkové škody v určité výši. Zároveň bylo soudem hodnoceno, za jakých okolností se měli obžalovaní přecínit podle § 220 trestního zákoníku dopustit, když své povinnosti neměli porušovat cíleně a neměli jednat pouze tak, že by se na úkor poškozené společnosti [právnická osoba] obohacovali bez jakéhokoliv protiplnění, když naopak vykonávali funkce v rámci této společnosti, s nimiž se vázaly i určité povinnosti a odpovědnost, a tedy vykonávali činnost, za kterou obvykle náleží příslušná odměna, na níž dotčení obžalovaní neměli nárok pouze z toho důvodu, že zároveň byli uvolněnými veřejnými funkcionáři. Základ protiprávnosti v jednání obžalovaných je tedy spíše v tom, že jako veřejní funkcionáři mohli být ve střetu zájmů a takto upřednostňovat či neoprávněně prosazovat zájmy buďto obce, nebo společnosti na úkor druhého z těchto subjektů, a právě z tohoto důvodu jim nárok na odměnu nevznikal, a nikoliv proto, že by přímo s výkonem takové funkce v případě pobírání odměny automaticky působili škodu. Nebylo to tedy tak, že by nárok na odměnu neměli proto, že by vůbec nevykonávali činnost, za kterou by takovou odměnu mohli obdržet. Veškeré výše uvedené skutečnosti, navíc při zohlednění relativně nízkých částek v rámci měsíčních odměn, které se ani nepřibližují výši běžné měsíční mzdy, jakož při zohlednění dosavadní bezúhonnosti všech obžalovaných, je pak nutno konstatovat, že veškeré skutečnosti zmíněné v tomto odstavci výrazně snižují společenskou škodlivost v jejich jednání. Podle § 12 odstavec 2 trestního zákoníku přitom trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případě společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Jak již bylo výše uvedeno, společenská škodlivost jednání obžalovaných je natolik významně snižována, že by v souvislosti s ní již neměla být uplatňována trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, když navíc lze jednání obžalovaných chápat jako přestupek ve smyslu zákona o střetu zájmů, který by však byl zřejmě již s ohledem na plynutí času od ukončení skutku do zahájení trestního stíhání promlčen. I z tohoto pohledu by pak bylo na místě rozhodnout o zproštění obžalovaných z podané obžaloby postupem podle § 226 písmeno b) trestního řádu s poukazem na to, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

44. Nad rámec věci je pak potřeba poukázat i na skutečnost, že jak podle výpovědí jednotlivých obžalovaných, tak i podle listinných podkladů, zejména pokud jde o podklady společnosti [právnická osoba], výpisy z účtů, doložené dohody o narovnání, či zprávy [stát. instituce], [anonymizována dvě slova] ČR a [anonymizováno] úřadu, byly dodatečně veškeré neoprávněně vyplacené odměny obžalovaným v pozicích veřejných funkcionářů těmito obžalovanými v plné míře vráceny, a to buď v jednorázových platbách, nebo ve většině případů pravidelnými měsíčními splátkami, přičemž vráceny či řešeny zápočtem pak byly i zákonné odvody okresní správě sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovně, případně byla vrácena i příslušná daň z příjmu. Dodatečně tak došlo k úplné náhradě škody, která měla být způsobena společností [právnická osoba]. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, kroky k takovému postupu byly činěny již krátce poté, co se obžalovaní o možném protiprávním posouzení svého jednání dozvěděli na valné hromadě společnosti v červnu 2015, když již v červenci 2015 je konstatováno ve stanovisku dozorcí rady, že s obžalovanými bylo dohodnuto vrácení odměn, u nichž není jednoznačné, zda byly vypláceny oprávněně, i že bylo zastaveno další vyplácení takových odměn dotčeným obžalovaným. [příjmení] takové náhrady, a tedy vrácení těchto odměn, pak byla stanovena dohodou o narovnání, uzavřenou s každým z dotčených obžalovaných v listopadu 2015, přičemž

od té doby dotčení obžalovaní začali ve splátkách odměny vracet, případně je uhradili jednorázovými úhradami a přinejmenším pak od této doby tak již činili veškerá opatření k tomu, aby byla škoda nahrazena a škodlivý následek odstraněn. Jak je přitom zřejmé z obsahu trestního spisu, trestní oznámení v této věci bylo podáno až v září 2015, nicméně úkony trestního řízení byly zahájeny až [datum] a až od té doby orgány činné v trestním řízení postupně činily i úkony vůči obžalovaným, kteří až od té doby věděli, že je proti nim trestní řízení vedeno. K úkonům ohledně zamezení škodlivého následku jednání obžalovaných přitom došlo již výrazně před tímto obdobím a první kroky k tomuto byly činěny ještě i před podáním trestního oznámení. Podle § 33 trestního zákoníku trestní odpovědnost za trestné činy, mimo jiné i podle § 220 či § 221 trestního zákoníku zaniká, jestliže pachatel dobrovolně mimo jiné škodlivému následku trestného činu zamezil nebo jej napravil. Znak dobrovolně je splněn rovněž tehdy, pokud tak pachatel učiní jinak než s vědomím bezprostředního rizika trestního postihu. V této trestní věci přitom obžalovaní poté, co se dozvěděli o možnosti protiprávního pobírání odměn, ihned činili kroky k napravení takového stavu, a to ještě v době, kdy nemohli mít povědomí, že bezprostředně hrozí trestní řízení vůči nim. Pokud tedy škodlivý následek trestného činu napravili a dalšímu škodlivému následku v podobě zastavení výplaty odměn zamezili, bylo by na místě v případě, že by v jednání obžalovaných jinak bylo možno spatřovat veškeré znaky trestného činu podle § 220 či § 221 trestního zákoníku, aplikovat v případě obžalovaných ustanovení o zániku trestní odpovědnosti účinnou lítostí ve smyslu § 33 trestního zákoníku, což by byl důvod pro zproštění těchto obžalovaných viny postupem podle § 226 písmeno e) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytyčány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 25. října 2022

Mgr. Marek Stach v. r.
samosoudce